

Ik ben niet zoals het hoort

Soms neemt het leven een wending. Pauline Schueler was ambtenaar en is nu ondernemer in de verleidkunde. "Ik ben een levenslustige vrouw en neem geen genoegen met halfvol."

Door Marijke Brouwer

Het is zo'n punt waarop menig mens zichzelf eens extra onder de loep neemt. Pauline Schueler (44) had het ook, zo tegen haar veertigste vroeg ze zich af wat ze eigenlijk wilde, of ze haar talenten benutte, betekenis gaf aan het leven en de maatschappij. Ze concludeerde dat ze er aardig voor stond: leuke man, leuke kinderen, een baan.

Hoewel. In die baan ontbrak iets. Ze was ambtenaar bij de gemeente, maar ging niet fluitend naar haar werk. "Mijn karakter past er niet. Ik kan wel werken vóór maar niet in een gemeentelijke organisatie. Daar is het proces belangrijk, terwijl ik voor het resultaat ga." Dan zegt ze: "Ik ben niet zoals het hoort."

Ergens heeft ze dat geweten sinds ze als Rotterdams kind in Leek terecht kwam, in de zesde klas. "In Leek moest het zoals het hoorde, doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg, maar mij kan het niet gek genoeg."

Ze onderzoekt haar 'kernkwaliteiten', ze blijkt een kei te zijn in één ding en dat is verleiden. Ze omschrijft dat zelf zo: "Ik ben er goed in mensen mee te nemen zodat ze iets gaan doen wat ze nog niet deden. Ik nodig ze uit zichzelf te laten zien. Ik daag ze uit iets te doen wat ze niet durfden, niet wisten."

Op een nacht heeft ze een eureka-moment: er moet zoiets bestaan als verleidkunde, zoals de wiskunde bestaat, de natuurkunde. "Het kwartje viel. Ik heb het direct gegoogled: nul hits! Bedoelt u verloskunde, kreeg ik op mijn beeldscherm. Dus het was mijn woord, mijn uitvinding, waaraan ik betekenis kon geven. Het Verleidkundig Instituut, dat ben ik!"

Ze doet mee aan een prijsvraag voor nieuwe bedrijven van het blad *Marie Claire* waarvoor ze in een maand een businessplan in elkaar moet zetten. Ze wint deze Starters Award en heeft zodoende een beginbedrag op zak waarmee ze haar Verleidkundig Instituut kan opbouwen. "Ik wist eerst niet precies wat het was, het was meer een soort grap, maar toen won ik die prijs en weet je wat ik deed? De Speakersacademy bellen om mezelf als spreker aan te melden. 'Ik ben de enige verleidkundige van Nederland', blufte ik."

Mensen moeten lachen als ze horen dat Pauline verleidkundige is. Ze denken onmiddellijk aan seks, weet Pauline en dat vindt zij

niet erg, het tekent de calvinistische inslag van Nederlanders. "Ik wil mensen niet overhalen tot iets slechts, maar tot iets goeds. Verleiden is een emotioneel woord, bij mij gaat het erom de stap te maken van de ratio naar de zin. Ik wil de zin prikkelen."

Dat doet ze inmiddels bij bedrijven die moeten veranderen maar die aanlopen tegen het gros van de werknemers die niet voor verandering te porren zijn. Pauline steekt een helpende hand toe, ze tracht directie en werknemers anders te laten aankijken tegen samenwerking, verantwoordelijkheid en de toekomst. "Waarom hebben mensen geen zin? Als je dat weet, heb je de sleutel in handen. Het gaat vaak over onzekerheid, onderwaardering, te weinig aandacht. Wat je aandacht geeft groeit!" Ze gaat ineens met haar armen over elkaar zitten, blik op stuurs. "Dit is de weerstand, daar kan ik niets mee. Ik heb het over het omgekeerde, over welwillendheid, ontvankelijkheid."

Hoe ze te werk gaat? Het ligt eraan.

Soms laat ze mensen houthakken. Of de tango dansen. Aardbeien eten, geblinddoekt.

"Ik werk met de kracht van aandacht. Die maak ik concreet door gekke dingen te verzinnen. Doen mensen daaraan mee, dan merken ze wat het is om iemand even aan te kijken, positief te reageren, een compliment te maken", zegt Pauline. Ze haalt managementteams uit hun kantoren, ze daagt ze uit om op hun eigen manier te werk te gaan. Ze geeft lezingen over vertrouwen, verleiderschap, ze schrijft creatieve concepten waardoor de interne communicatie pittig is, niet slaapverwekkend. Werk moet energie geven, vindt ze. "Ik ben een levenslustige vrouw en neem geen genoegen met halfvol. Hoe kan het dat talloze mensen futloos op hun werk hangen terwijl ze zich kunnen verliezen in parkieten houden of duiven melken?" Het kan anders, bedoelt ze. Beter, energiever."

Ze ziet het aan zichzelf. "Voordat ik verleidkundige was, deed ik niet mijn ding. Nu heb ik gevonden hoe ik een bijdrage kan leveren aan de maatschappij." Ze vindt de verleidkunde niet zweverig, juist niet. Volgens haar is haar idealisme concreet: als mensen gelukkiger zijn op hun werk, dan levert dat geld op. "Dat is mijn missie", besluit ze.

Dit is aflevering 40 in de interviewserie 180 graden.

Voor meer informatie: www.verleidkundiginstituut.nl.

► **Pauline Schueler.**

Foto: DvhN/Siese Veenstra

